

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 4To/93/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1114010371
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Karol Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2016:1114010371.2

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedu JUDr. Karola Kováča a sudcov JUDr. Tibora Kubíka a JUDr. Petra Šamka, v trestnej veci obžalovaného V. C., pre prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Tr. zák., o odvolaní okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Bratislava I z 27.02.2015 sp. zn. 3T/23/2014, na verejnom zasadnutí konanom 21. januára 2016 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora sa z a m i e t a .

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Bratislava I z 27.02.2015 sp. zn. 3T/23/2014 bol obžalovaný V. C. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. oslobodený spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z 22.05.2014 sp. zn. 1Pv 107/13/1101, pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods. 1 písm. b/ Tr. zák. na tom skutkovom základe, že dňa 04.06.2010 sa dostavil na notársky úrad JUDr. S. D. v H. na C. 6, kde vystupujúc pred notárkou ako konateľ spoločnosti U. U., s.r.o., IČO: XX XXX XXX (v danom čase so sídlom R. G. XXXX) prevzal od notárky v mene tejto spoločnosti odpis notárskej zápisnice spísanej na tom istom notárskom úrade dňa 04.05.2010 pod číslom N 154/2010 Nz 15396/2010 NCR1s 15665/2010 spolu s listinou zo dňa 04.06.2010 „OPRAVA Notárskej zápisnice“ pod číslom N 154/2010 Nz 15396/2010 NCR1s 15665/2010, ktorej predmetom bola oprava predmetnej notárskej zápisnice, pričom notárska zápisnica sa týkala uznania dlhu spoločnosťou U. U., s.r.o. a uvedenú notársku zápisnicu spolu s jej opravou prevzal, hoci v tom čase nebol konateľom spoločnosti U. U., s.r.o., keďže dňa 04.05.2010 rozhodnutím valného zhromaždenia spoločnosti U. U., s.r.o., na ktorého zasadnutí sa zúčastnil, bol odvolaný z funkcie konateľa a ani nebol oprávnený inak za túto spoločnosť konať a túto skutočnosť na notárskom úrade pri prevzatí notárskej zápisnice a jej opravy zatajil, pričom prevzatie notárskej zápisnice a jej opravy a ich existenciu zatajil pre konateľkou spoločnosti U. U., s.r.o. Ing. Z. Z. G., PhD. a tieto si ponechal až do 26.10.2010, kedy boli tieto spoločne s ostatnou agendou spoločnosti odovzdané konateľke, v dôsledku čoho nemala konateľka vedomosť o uznaní daného záväzku a nemala vedomosť o aktuálnej situácii ohľadom predmetného záväzku spoločnosti vrátane povinnosti spoločnosti U. U., s.r.o. platiť splátky a bola jej odňatá možnosť vykonať kroky ohľadom predmetného záväzku a predísť exekúcii následne vedenej na vymoženie pohľadávky oprávneného proti spoločnosti U. U., s.r.o. ako povinnému z titulu uznania dlhu a konateľka Ing. Z. Z. G., PhD. tak nemala možnosť riadne vykonávať svoju funkciu štatutárneho orgánu spoločnosti a spoločnosť U. U., s.r.o. tak nemala prehľad o svojej hospodárskej situácii a o svojich záväzkoch a nemohla riadne uplatňovať svoje práva a plniť si svoje povinnosti,

nakoľko skutok nie je trestným činom.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodenú spoločnosť U. U., s.r.o., IČO: XX XXX XXX, so sídlom R. G. XXXX, so svojim nárokom na náhradu škody odkazuje na občianske súdne konanie.

Proti tomuto rozsudku okresný prokurátor podal odvolanie v zákonnej lehote. V písomnom odôvodnení odvolania okresný prokurátor sa domáhal, aby krajský súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Odvolateľ poukázal na to, že súd prvého stupňa sa viedol nesprávnou úvahou pri procesnom postupe (neprijal otázky prokurátora na obžalovaného) a v dôsledku aj toho dospel tiež k nesprávnemu vyhodnoteniu skutkového stavu a právneho posúdeniu konania obžalovaného. Otázka prokurátora na obžalovaného smerovala k tomu, z akého dôvodu obžalovaný pristúpil k uznaniu dlhou U. U., s.r.o. voči novému veriteľovi Y., s.r.o. a spôsobom akým to bolo vykonané. Nejednalo sa o otázky prekračujúce potreby trestného konania, práve naopak išlo o skutočnosti majúce zásadný význam pre posúdenie skutku a zavinenia obžalovaného. Spoločnosť U. U., s.r.o. bola dlžníkom spoločnosti W., s.r.o. z titulu zmluvy o pôžičke, pričom sa jednalo o spoločnosti personálne prepojené (Ing. S. G. a V. C.) aj majetkovou účasťou a obchodné vzťahy medzi spoločnosťami boli vedené spoločnými obchodnými záujmami, pričom medzi osobami panovala vzájomná dôvera. Obžalovaný bol teda konateľom oboch uvedených spoločností, tak na strane dlžníka, ako aj na strane veriteľa. Obžalovaný sa rozhodol ako konateľ spoločnosti W., s.r.o. postúpiť jej pohľadávku voči spoločnosti U. U., s.r.o. na spoločnosť Y., s.r.o., pričom odplata za postúpenie bola dohodnutá vo výške 60% z hodnoty istiny pohľadávky tak, že jej zaplatenie bolo závislé od splnenia pohľadávky spoločnosti Y., s.r.o. Následne obžalovaný už ako konateľ spoločnosti U. U., s.r.o. na notárskom úrade do notárskej zápisnice uznal dlh zo strany U. U., s.r.o. ako povinnej osoby voči spoločnosti Y., s.r.o. ako oprávnenej osobe, zaviazal povinnú osobu dlh zaplatiť v mesačných splátkach k 15. dňu v mesiaci počnúc dňom 15.05.2010 a udelil súhlas povinnej osoby s exekúciou. Tým došlo k strate vzájomnej dôvery medzi obžalovaným a Ing. S. G., čo vyústilo až do odvolania obžalovaného z funkcie konateľa spoločnosti U. U., s.r.o. Odvolateľa tiež zdôraznil, že cez prizmu uvedeného, vyzerá v inom svetle aj skutočnosť, že obžalovaný prevzal opravu notárskej zápisnice, hoci nebol už konateľom spoločnosti U. U., s.r.o. a táto sa tak spolu s pôvodnou notárskou zápisnicou, s ktorou bola spojená nedostala do dispozície novej konateľky spoločnosti U. U., s.r.o., ktorá sa nedozvedela ani o postúpení pohľadávky, ani o uznaní dlhu a o jeho exekučnej vymožitelnosti. Aj v zmysle rozvedených okolností je zrejmé, že vykonanie podrobnejšieho dokazovania k pohnútke obžalovaného bolo v súlade s účelom trestného konania. Neumožnením výsluchu obžalovaného k týmto skutočnostiam, ako aj zamietnutie návrhu na výsluch svedkyne Bc. D. ktorá bola v relevantnom čase konateľkou spoločnosti Y. s.r.o. bolo zasiahnuté do možnosti dokazovať subjektívnu stránku konania obžalovaného a posúdiť tak jeho konanie komplexne v kontexte predchádzajúcich udalostí, ktorých bol stíhaný skutok len zavŕšením. Okresný prokurátor sa nestotožnil ani so záverom, že obžalovaný podpísal záznam ako fyzická osoba a nevšimol si, že je tam uvedený pri jeho mene aj názov spoločnosti a funkcia konateľa. Odvolateľ tiež vyslovil, že obžalovaný si bol vedomý, že už nie je konateľom spoločnosti U. U., s.r.o. a prevzatie uvedenej písomnosti mu neprináleží, o čom svedčí aj to, že predmetné notárske zápisnice boli odovzdané ako súčasť agendy spoločnosti U. U., s.r.o. dňa 26.10.2010 a obžalovaný si bol vedomý toho, že sa nejedná o listiny určené pre neho, ale patriace spoločnosti. Obžalovaný teda využil omyl zamestnancov notárskeho úradu, že konajú s oprávnenou osobou, keďže pri spisovaní pôvodnej zápisnice takouto osobou obžalovaný bol. Na rozdiel od úvah súdu prokurátor dodal, že túto skutočnosť jednoznačne možno pričítať obžalovanému v zmysle skutkovej podstaty stíhaného prečinu, že síce do omylu neuvádzal, ale omyl využil. K samotnému následku prokurátor uviedol, že tento vidí v skutočnostiach uvedených v obžalobe, keďže sa v prípade listín z notárskeho úradu jednalo o dokumenty majúce zásadný význam pre fungovanie samotnej spoločnosti a rozhodovanie štatutára. K uvedenému následku smerovalo minimálne vo forme nepriameho úmyslu aj konanie obžalovaného. Z hľadiska posudzovania trestnosti konania obžalovaného je pritom bez významu, či následne po tom, čo mala konateľka k dispozícii agendu vykonala kroky a aké, alebo či vôbec mala snahu dlh zaplatiť, keďže to mu nie je ani kladené za vinu. Na rozdiel od pohnútky, ktorá skutku predchádza a má vzťah priamo ku konaniu obžalovaného ide totiž o skutočnosti, ktoré obžalovaný nemôže svojim konaním ovplyvniť. Záverom okresný prokurátor poukázal aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky z 23.06.2010 sp. zn. 4 Tdo 536/2010, zaoberajúce sa spáchaním trestného činu poškodzovania cudzích práv obdobným konaním, kde bývalý štatutár spoločnosti po zániku svojej funkcie preberal poštové zásielky spoločnosti a tieto neodovzdával spoločnosti, alebo ich odovzdával oneskorene.

Obžalovaný V. C. prostredníctvom svojho obhajcu sa písomne vyjadril aj k odvolaniu okresného prokurátora a to osobitným podaním, ktoré bolo doručené na Okresný súd Bratislava I dňa 24.08.2015. S argumentáciou prokurátora uvedenou v odôvodnení jeho odvolania sa nestotožnil, pričom napadnutý rozsudok považuje za zákonný a plne preskúmateľný. V neposlednom rade z odôvodnenia rozsudku je zrejmé, ako sa súd prvého stupňa vyrovnal s argumentáciou prokurátora a obhajoby a akými právnymi

úvahami sa riadil, keď rozhodol oslobodzujúcim rozsudkom. Vo vzťahu k následkom (väznej ujme), ktoré mali vzniknúť jeho konaním poukázal prokurátor na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky v obdobnej trestnej veci. S uvedeným názorom prokurátora o podobnosti oboch prípadov sa však obžalovaný nemohol stotožniť. Pokiaľ sa týka skutku, ktorý je predmetom obžaloby tak konštatoval,, že z vykonaného dokazovania vyplýva, že potom ako bol odvolaný z funkcie konateľa spoločnosti U. U., s.r.o. nekonal a nevystupoval za túto spoločnosť vo vzťahu k tretím osobám, vlastnou aktivitou nevytváral okolnosti, za ktorých by bolo možné zo strany tretích osôb usudzovať, že naďalej (v čase po odvolaní z funkcie konateľa) je oprávnený za spoločnosť konať ako štatutárny orgán, a jeho aktívne konanie sa v podstate zúžilo len na dojednanie legitímnych a reálnych podmienok odovzdania spisovej agendy spoločnosti do rúk jej novej konateľky, resp. jej právneho zástupcu. Z vykonaného dokazovania (výpovede svedkov, písomné dokumenty, e-mailova komunikácia) vyplýva, že v tomto procese boli aktívne obe strany, teda tak on (obžalovaný), ako aj nová konateľka spoločnosti, aj keď táto jednala najmä, resp. výlučne prostredníctvom svojho právneho zástupcu JUDr. R.. Pokiaľ sa týka samotného prevzatia opravy notárskej zápisnice zo dňa 04.06.2010, tak k tomu obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu uviedol, že tento úkon on neinicioval a v priebehu prevzatia tejto listiny na notárskom úrade nevystupoval ako konateľ spoločnosti U. U., s.r.o., ale ako fyzická osoba. Z opisu okolností, za ktorých došlo k odovzdaniu opravy notárskej zápisnice, tak ako ich uviedol on, ako aj ostatní svedkovia na hlavnom pojednávaní, vyplýva nepochybne záver, že prokurátorom prezentovaný názor o tom, že obžalovaný si bol vedomý, že prevzatie uvedenej písomnosti mu neprináleží, je nepreukázaný. Rovnako prokurátorom prezentovaný skutkový záver o tom, že obžalovanému možno bez akýchkoľvek pochyb pričítať minimálne to, že konal pri prevzatí opravy notárskej zápisnice s vedomím, že listiny, ktoré prevzal na notárskom úrade sa nedostanú v dohľadnej dobe novej konateľky spoločnosti, nie je ničím podložený a je taktiež nepreukázaný. Z vykonaného dokazovania nebolo preukázané ani také jeho konanie, z ktorého by bolo možné usúdiť, že on sa odovzdaniu spisovej dokumentácie vyhýbal, resp. ju pred novou konateľkou zatajoval. Na druhej strane z odôvodnenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Českej republiky vyplýva, že v danom prípade páchatel' aktívne, po dlhšiu dobu vytváral podmienky (zabezpečil preposielanie poštových zásielok z adresy sídla poškodenej spoločnosti na svoju súkromnú adresu) na to, aby vo vzťahu k tretím osobám mohol vystupovať a bol nimi vnímaný ako konateľ poškodenej spoločnosti. V neposlednom rade tento páchatel' v spomínanej veci jednal v takých prípadoch, v ktorých bolo viac ako jednoznačné, že adresátom týchto písomností je poškodená spoločnosť, ktorá v dôsledku jeho konania nemohla vykonať legitímne právne kroky na obhajobu svojich práv. V tejto súdnej trestnej veci však k takémuto následku (spôsobeniu vážnej ujmy) nedošlo. Obžalovaný pripomenul, že následne ako sa nová konateľka spoločnosti oboznámila so spisovou agendou, využila všetky zákonné možnosti na to, aby sa bránila v exekučnom konaní, pričom tieto možnosti aj využila. Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu navrhol, aby odvolací súd podľa § 319 Tr. por. odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Prokurátorka krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí pred odvolacím súdom navrhla napadnutý rozsudok zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby ju znovu prejednal a rozhodol. Poukázala na odôvodnenie písomne podaného odvolania, s ktorým sa v plnej miere stotožnila.

Zástupkyňa poškodenej spoločnosti U. U., s.r.o. Ing. Z. Z. G. nevyužila na verejnom zasadnutí svoje právo a k predmetnej trestnej veci sa žiadnym spôsobom nevyjadrila.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí navrhol odvolanie okresného prokurátora zamietnuť. V plnom rozsahu sa pridržiaval písomne podaného vyjadrenia k odvolaniu okresného prokurátora.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí uviedol, že sa pripája ku konečnému návrhu svojho obhajcu a žiadal, aby odvolací súd odvolanie okresného prokurátora ako nedôvodné zamietol.

Krajský súd v Bratislave ako súd odvolací (§ 315 Tr. por.) primárne konštatoval prípustnosť odvolania (§ 306 ods. 1 Tr. por.) a absenciu dôvodov na rozhodnutie podľa § 316 ods. 1 alebo ods. 3 Tr. por. a preto podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré im prechádzalo, riadiac sa pritom zásadou, že na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by bolo odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por. Zistil pritom, že odvolanie okresného prokurátora nie je dôvodné, vzhľadom na správnosť a zákonnosť napadnutého prvostupňového oslobodzujúceho rozsudku.

Súd prvého stupňa svoje rozhodnutie v podstate odôvodnil nasledujúcim spôsobom:

„Súd nemal vykonaným dokazovaním preukázané úmyselné zavinenie obžalovaného, ako ani spôsobenie vážnej ujmy na právach tak, ako to má na zreteli ustanovenie § 375 ods. 1 písm. b/ Tr. zák.

Obžalovaný sám opravu notárskej zápisnice zo dňa 04.05.2010 neinicioval (táto iniciatíva vychádzala z advokátskej kancelárie), na daný notársky úrad sa dostavil z dôvodu, že ho tento úrad kontaktoval, bol mu predložený predtlačný úradný záznam o prevzatí opravy predmetnej notárskej zápisnice, ktorý sám nevyhotovil, ale iba podpísal a preto nemožno bez ďalšieho usudzovať o zavinení vo forme úmyslu.

Pre dostatočne rozumne odôvodnenú pochybnosť o existencii úmyselnej formy zavinenia obžalovaného svedčí aj tá skutočnosť, že obžalovaný odpovedal na výzvu Mgr. U. R. na odovzdanie dokumentácie dvomi listami, v ktorých v prvom prípade uviedol, že dokumentáciu odovzdá do tridsať dní od doručenia uvedeného listu s tým, že požiadal, aby ho v súvislosti s odovzdaním inventarizovaného majetku a písomnej dokumentácie kontaktovali za účelom dohodnutia osobného termínu. V druhom liste okrem iného poukázal na uvedenú žiadosť o kontaktovanie svojej osoby za uvedeným účelom, pričom uviedol, že predmetná dokumentácia je už dlhšie pripravená na odovzdanie.

Súd nemal za preukázaný ani následok v podobe vážnej ujmy na právach konateľky Ing. Z. Z. G., PhD., predpokladaný v citovanom ustanovení Trestného zákona. Skutočnosť, že im nebola zaslaná oprava notárskej zápisnice, neobmedzila novú konateľku spoločnosti U. U., s.r.o. v právach v takej miere, ktorú by bolo možné považovať za vážnu ujmu na právach. Tejto spoločnosti bolo upovedomenie o začatí exekúcie doručené, pričom právo na podanie námietok voči exekúcii bolo využité. Možnosť podať námietky je voči upovedomeniu o začatí exekúcie viazané na doručenie tohto upovedomenia. Exekučné konanie začalo už dňa 08.06.2010 a teda na jeho začiatok nemalo žiadny vplyv, že opravu notárskej zápisnice dňa 04.06.2010 prevzal obžalovaný a o tejto oprave nemal štatutárny zástupca spoločnosti U. U., s.r.o. žiadnu vedomosť. Časové obdobie medzi vykonaním opravy notárskej zápisnice a jej prevzatím zo strany obžalovaného a doručením upovedomenia o začatí exekúcie nemalo žiadny negatívny dopad na uvedenú obchodnú spoločnosť z hľadiska možnosti vzniku vážnej ujmy na právach jej novej konateľky. To dokumentuje aj tá skutočnosť, že žaloba na určenie neplatnosti notárskej zápisnice a jej opravy bola podľa vyjadrenia svedka Mgr. R. podaná až na jar 2013.

Avšak aj v prípade, ak by k vzniku vážnej ujmy v tomto konkrétnom prípade došlo, nebola by podľa názoru súdu daná príčinná súvislosť medzi konaním obžalovaného a vznikom tejto ujmy. Neexistencia príčinnej súvislosti je daná tým, že si notárka alebo zamestnanec notárskeho úradu neoveril status osoby obžalovaného, ktorý prebral opravu notárskej zápisnice z toho hľadiska, či je alebo nie je oprávnený konať na právnickú osobu. Tu je na mieste uviesť, že notár a jeho zamestnanec sa nemôžu spoliehať na to, že si osoba pri prevzatí listinného dokumentu a podpise úradného záznamu o jej prevzatí, všimne a uvedomí všetky predtlačené údaje, obzvlášť, ak k účasti na úkone došlo za takých okolností, ako to bolo v tomto prípade.

V neposlednom rade súd poukazuje na to, že daná trestná vec by vykazovala všetky atribúty pre uplatnenie zásady subsidiarity trestnej represie a využitia prostriedkov trestného práva ako ultima ratio. Je nepochybné, že konanie obžalovaného v súvislosti s neodovzdaním majetku a dokumentácie spoločnosti U. U., s.r.o. je a bolo riešiteľné v oblasti súkromného práva (práva obchodného), v ktorého rámci bolo možné poskytnúť adekvátnu právnu ochranu osobe, ktorá svoje právne záujmy považovala za ohrozené alebo porušené.

G. sa pri hodnotení dôkazov nezaoberal tými okolnosťami, ktoré by z hľadiska dokazovania viny išli nad rámec popisu skutku a ktoré by vybočovali z medzí nevyhnutných pre zachovanie totožnosti skutku. Zisťovanie pohnútky obžalovaného ohľadom úkonov, na ktoré bol ako konateľ oprávnený, by mohlo byť významné vtedy, ak by sa obžalovanému kládol za vinu úplne iný skutok než ten, ktorý bol predmetom obžaloby.“

Odvolací súd dospel k presvedčeniu, že súd prvého stupňa pri zisťovaní a ustálení skutkového stavu veci, postupoval správne a v súlade so zákonom, keď v súdnom konaní boli vykonané všetky potrebné dôkazy nevyhnutné na spravodlivé rozhodnutie, pričom okresný súd tieto dôkazy objektívne

vyhodnotil podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v súhrne, ako sa to predpokladá v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por.

Odôvodnením napadnutého oslobodzujúceho rozsudku v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. prvostupňový súd vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané alebo nedokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel a akými úvahami sa správal pri hodnotení vykonaných dôkazov v prospech či neprospech obžalovaného.

Krajský súd si preto v celom rozsahu osvojil skutkové a právne závery prvostupňového súdu a v podrobnostiach odkazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku bez potreby ho opakovať. Aj odvolací súd zhodne so súdom I. stupňa konštatuje, že skutok obsiahnutý v obžalobe nie je trestným činom, nakoľko chýbajú objektívne a subjektívne znaky.

Odvolací súd aj v kontexte odvolacích námietok okresného prokurátora dodáva, že výrok o vine musí byť vždy založený len na takých dôkazoch, ktoré celkom vylučujú pochybnosť, že žalovaný skutok sa skutočne stal a vykazuje aj všetky znaky trestného činu po objektívnej a subjektívnej stránke. Objektívna stránka v danom prípade spočíva v tom, že páchatel' uvedie niekoho do omylu, alebo využije niečí omyl. K naplneniu objektívnej stránky sa zároveň vyžaduje spôsobenie vážnej ujmy na právach. Osobou uvádzanou do omylu alebo omyl ktorej páchatel' využije, môže byť sám poškodený alebo i ďalšie fyzické osoby, či prostredníctvom fyzických osôb i právnické osoby. Vážnu ujmu na právach treba hodnotiť predovšetkým so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu, na povahu spôsobenej ujmy a na vzniknuté následky. Rovnako je dôležité, či išlo o škodlivý následok na právach ľahko alebo ťažko odstrániteľný, prípadne úplne neodstrániteľný a aká bola intenzita takéhoto následku a pokiaľ mala ujma na právach určité trvanie i ako dlho trvala. Uvedením do omylu páchatel' predstiera okolnosti, ktoré nie sú v súlade so skutočnosťami. Uvedenie do omylu môže byť spáchané konaním, opomenutím alebo aj konkludentne. Pri využití omylu iného páchatel' tento omyl nespôsobil, ale využil situáciu, že niekto je v omyle, a tak mu spôsobil vážnu ujmu na právach. Omyl patrí medzi fakultatívne znaky subjektívnej stránky trestného činu. V tomto prípade však figuruje ako obligatórny (povinný) znak, nakoľko je priamo uvedený v skutkovej podstate tohto trestného činu.

Okresný súd správne konštatoval, že vykonaným dokazovaním nebolo preukázané, že práve konanie obžalovaného, ktoré bolo vymedzené v obžalobe, naplnilo znaky, že „využil niečí omyl“ a spôsobil „vážnu ujmu na právach“ novej konateľky poškodenej spoločnosti U. U., s.r.o. Ing. Z. Z. G., PhD.

S týmito závermi sa stotožnil aj odvolací súd a v ďalšom poukazuje na odôvodnenie prvostupňového rozsudku. Krajskému súdu sa však žiada dodať, že produkovanými dôkazmi sa nepodarilo jednoznačne ustáliť, že by obžalovaný I.K. po dlhšiu dobu veľmi aktívnym spôsobom vytváral podmienky na to, aby vo vzťahu k tretím osobám mohol vystupovať a bol nimi vnímaný ako konateľ poškodenej spoločnosti, hoci bol z tejto funkcie odvolaný a zároveň v dôsledku takéhoto predpokladaného konania by spôsobil, že nová konateľka poškodenej spoločnosti by nemohla vykonať legitímne právne kroky na obhajobu svojich práv, čím by došlo ku vzniku vážnej ujmy na jej právach. Napokon argumentácia okresného prokurátora v zmysle ktorej boli vykonané dôkazy zo strany súdu I. stupňa vyhodnotenú nesprávne, nezodpovedá zisteným skutočnostiam. Odvolacie námietky prokurátora predstavujú len inú hladinu hodnotenia dôkazov, avšak takéto hodnotenie nemôže odvolací súd akceptovať, najmä ak v odvolaní sa poukazuje len na určitú časť dôkazov, ale bez ich hodnotenia v celkovom kontexte.

Pokiaľ odvolateľ vytýkal okresnému súdu, že odmietol otázky prokurátora, ktoré kládol obžalovanému, aby vysvetlil prečo pristúpil k uznaniu dlhu U. U., s.r.o. voči novému veriteľovi (Y., s.r.o.), tak krajský súd vyslovuje, že takéto procesné rozhodnutie súdu I. stupňa bolo namieste a nemožno mu nič vytknúť. Odvolací súd sa v plnej miere stotožnil s názorom okresného súdu, že zisťovanie pohnútky obžalovaného ohľadom právnych úkonov, na ktoré bol ako konateľ spoločnosti U. U., s.r.o. ešte oprávnený, by mohlo byť významné len vtedy, ak by sa obžalovanému kládol za vinu úplne iný skutok než ten, ktorý bol vymedzený v obžalobe. Zisťovanie pohnútky vo vzťahu ku konaniu obžalovaného, ktoré nie je predmetom skutku a ktoré sa vzťahuje na časové obdobie, kedy bol konateľom spoločnosti U. U., s.r.o. nemá a ani nemohlo mať relevanciu v tomto trestnom konaní.

Po oboznámení sa s dôkaznou situáciou a závermi, ku ktorým dospel súd prvého stupňa vyhodnotením dôkazov, bol aj odvolací súd toho názoru, že nebolo bez akýchkoľvek rozumných pochybností

preukázané, že skutok, pre ktorý bol obžalovaný stíhaný, napĺňa všetky zákonné pojmové znaky prečinu poškodzovania cudzích práv podľa § 375 ods.1, písm. b/ Tr. zák., na základe čoho bolo nevyhnutné obžalovaného V. C. podľa § 285 písm. b/ Tr. por. spod obžaloby prokurátora Okresnej prokuratúry Bratislava I z 22.05.2014 sp. zn. 2 Pv 107/13/1101 oslobodiť.

Súd prvého stupňa postupoval v súlade so zákonom aj v tom smere, keď poškodenú spoločnosť podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s jej nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. V prípade oslobodenia obžalovaného spod obžaloby je takýto výrok obligatórny, nakoľko zaviazanie obžalovaného na náhradu vzniknutej škody neprichádza do úvahy.

Vzhľadom na vyjadrené úvahy, krajský súd rozhodol na základe odvolania okresného prokurátora spôsobom, vyplývajúcim z výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.